

Hạ Long Lần cuối

Tác giả : Đỗ Phong Châu JJR 68

Người đi, một nửa hồn tôi mất,
Một nửa hồn tôi bỗng đại khờ.
Tôi vẫn còn đây hay ở đâu ?
Ai đem tôi bỏ dưới trời sâu ?
Sao bông phượng nở trong màu huyết
Nhỏ xuống lòng tôi những giọt châu ?
Hàn Mặc Tử (Những giọt lệ)

HẠ LONG LẦN CUỐI

Ngày xưa, ngày xưa rồng hạ cánh,
Mọc lên muôn đảo chốn thiên thai.
Mỗi đảo là một hòn ngọc đẹp
Giữa chốn trùng dương bát ngát xanh.

Thuyền ta miết xuôi buồm thuận gió
Ra khơi cho kịp trước hoàng hôn.
Em lặng ngồi nhìn con én lác
Bơ vơ chệch chạng giữa mù sương.

Thương nhau bao năm rồi, em nhỉ ?
Tình theo năm tháng mỗi trôi phai...
Mình cho nhau dịp may lần cuối :
Hạ Long ơi, chứng giám lòng ta !

Không màng cảnh đẹp, em mãi trách
Những bờ bê thiếu sót năm qua.
Biển trong, sao lòng anh thấy đục
Những đam mê cuộn sóng thủy triều dâng !

Em đừng nhìn Hạ Long lần cuối
Trên boong tàu già biệt bến xưa.
Anh biết em đi chẳng trở về
Tình ta như thế, có thể thôi !

Chẳng phải tại em, chẳng tại anh,
Có độ xuân nào rượu mãi say ?
Gió cuốn tờ trời bay tất tả
Tình ta theo gió cũng tan xa...

*Tà áo múa may với cánh buồm
Như nghìn mộng ước vẫy chia tay
Trước khi tan biến theo mây sóng
Để ngập hồn anh vạn tiếc mong.*

*Bóng em nhỏ dần rồi biến dạng,
Tiếng sáo tiêu điều vẫn tử tế
Như tim rướm máu còn thoi thóp
Trọn nốt cung đàn của giấc si.*

*Bên gốc cây già ta đã khắc
Mỗi tình xuân sắc trái tim non.
Nay anh trở lại tìm nơi cũ
Xóa dấu lời thề non nước xưa.*

*Ôi ! thân cây trĩu nặng lời nguyện
Của lứa đang yêu, đang chờ, đang đợi.
Bao mộng mơ, tin yêu, trông cậy
Cuối đường, ai giữ được mối duyên ?*

Đỗ Phong Châu (Hạ Long, cuối hạ 2005)